

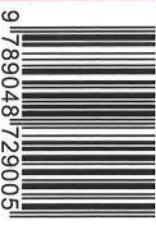
Arend van Dam / H el ne Jorna
Opa, waar ben je?

Tam mist zijn opa.
Die is op reis naar een ver land.
Toch kunnen ze met elkaar praten.
Tam ziet opa zelfs op het scherm!
Maar dan raakt opa iets kwijt ...
Hoe kan Tam opa nu helpen?

Dit is Leesleeuw:

- boekenserie
- groeit mee met het leesniveau
- de beste schrijvers en illustratoren

ISBN 978-90-487-2900-5

9 789048 729005

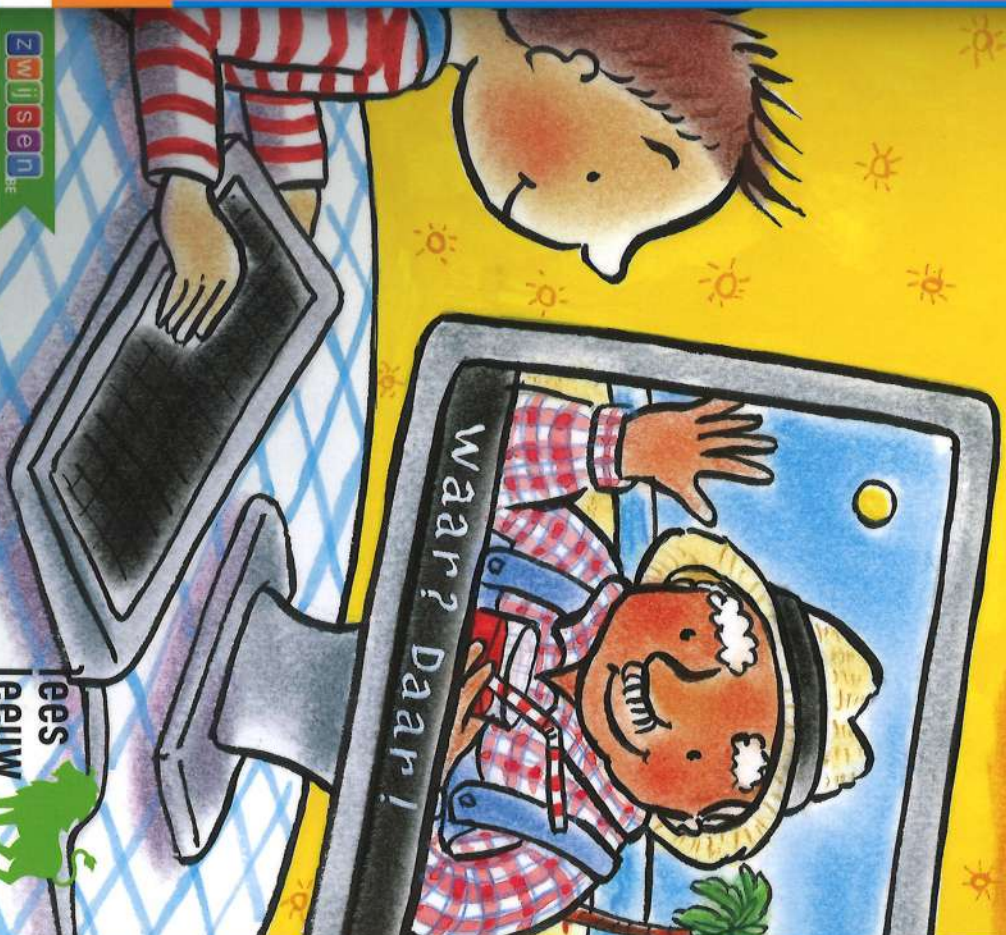
www.leesleeuw.be

boekenserie

lekker lang leesplezier

Opa, waar ben je?

Arend van Dam

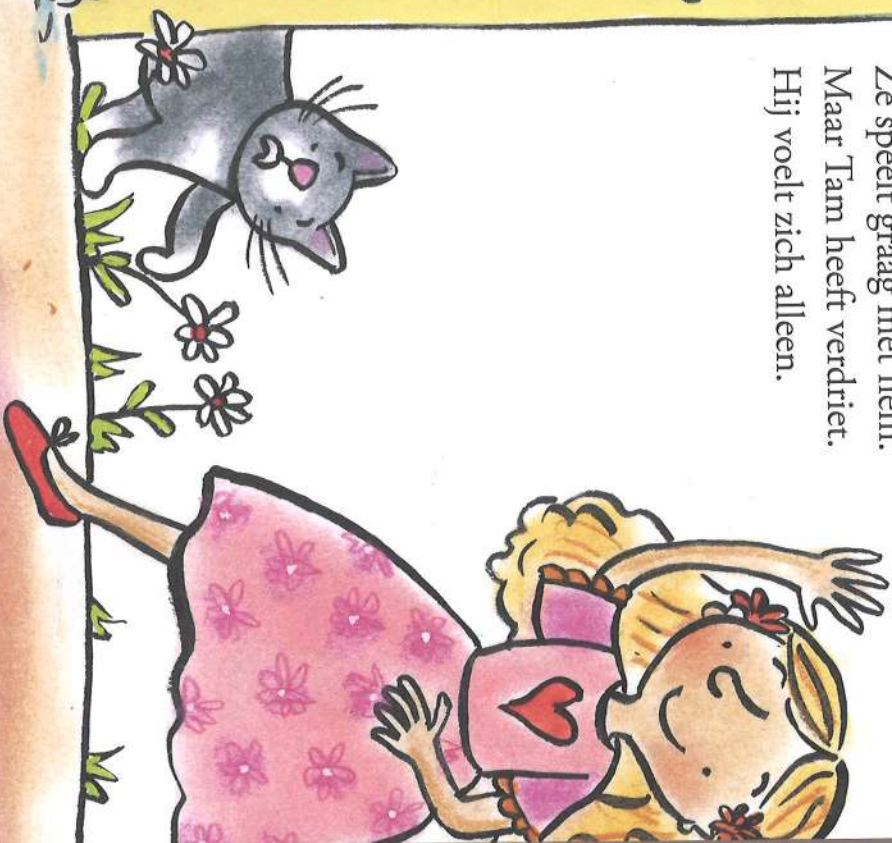

Z
W
I
J
S
E
N
B
E

Dit is Tam.
En dit is zijn opa.
Opa is Tams beste vriend.
Maar je ziet hem niet,
want hij is op rondreis.

Dit is Jet.
Ze gaat vaak bij haar oma op bezoek.
Die woont vlak bij Tams opa.
Jet vindt Tam leuk.
Ze speelt graag met hem.
Maar Tam heeft verdriet.
Hij voelt zich alleen.

En toen was ik jouw opa

Jet trekt rare, kleurige kleren aan.

'Nu ben ik een prinses,' zegt ze deftig.

Maar Tam kijkt niet naar haar.

Hij staart treurig uit het raam,

naar het huis van opa.

Maar opa is niet thuis.

'Speel nu toch mee,' zegt Jet.

'Jij mag ridder zijn.'

Tam schudt zwijgend zijn hoofd.

Hij heeft zelfs geen zin om te praten.

Hij mist een pet en een prikkelsnor.

Hij mist de geur van scheerzeep.

Hij mist twee sterke handen

met rimpels erop.

Die pet, die snor, die geur

en die handen heten: opa.

Opa is op rondreis

door verre landen.

Tam heeft geen idee waar hij nu is.

'Kijk eens naar mij,' zegt Jet.
Tam kijkt verbaasd naar Jet.
Ze heeft een tuinbroek aan.
Onder haar neus hangt een snor.
Ze heeft een oude pet op haar hoofd gezet.
'En toen was ik jouw opa,' zegt Jet.
Ze laat haar stem zakken.
'Hallo Tammetje, hoe gaat het met je?'
'Slecht,' zegt Tam zuchtend.
'Speel nu mee,' zegt Jet.
'Nee,' zegt Tam koppig.
'Je bent mijn lieve opa niet.
Mijn opa ruikt naar zeep.
Mijn opa heeft rimpels in zijn gezicht.
Mijn opa vergeet altijd alles.'
Jet knikt, ze kent Tams opa goed.

'Zeg Tam,' vraagt Jet met de stem van opa.
'Heb jij mijn pet misschien ergens gezien?'
Ik kan hem nergens vinden.'
De snor van Jet zakt af.
De pet staat scheef op haar hoofd.
Dat vindt Tam toch wel grappig.
Nu lijkt Jet echt een beetje op opa.
'Opa, je hebt je pet gewoon op,'
zegt Tam lachend.
'En ik denk dat je nog iets kwijt bent.
Je snor ligt op de grond.'

De tijd is in de war

'Wat is er met jou?' vraagt Jets oma.
Tam antwoordt niet.

Zijn verdriet heeft geen woorden.

'Tam mist zijn opa erg,' zegt Jet.

'Hij is op rondreis.'

'In welk land is opa nu?' vraagt oma.
Tam haalt zijn schouders op.

'Dat weet ik niet,' zegt hij.

'Ik denk in een warm land.'

'Want mijn opa heeft het altijd koud.'

'Ik heb een idee!' zegt oma.

'Waarom bellen we hem niet op?'

'Kom maar mee, kinderen.'

'Ik heb de sleutel van zijn huis.'

'Ik verzorg zijn planten.'

In het huis van opa is het stil.
Jet geeft de planten water.

Oma zoekt het nummer van opa.
Tam belt, tzing ... tzing ...

Dan hoort hij de stem van zijn opa.

'Hallo?' klinkt het vermoeid.

'Ik ben het, opa!' roept Tam.

'Dag Tam,' zegt opa.

'Wat leuk dat je belt.

Maar weet je wel hoe laat het is?'

Tam kijkt op de klok.

'Het is net vijf uur geweest,' zegt hij.

'Waar ik ben, is het zeven uur later.

Bij mij is het al over twaalfen.

Ik lag net te slapen.

Weet je war?

Morgen praten we opnieuw met elkaar.'

'Dat is goed, opa,' zegt Tam.

'Slaap lekker.'

'Waar is je opa nu?' vraagt Jet.

'In zijn bed,' zegt Tam.

'Gaat het goed met hem?' vraagt oma.

'Hij klonk erg moe,' zegt Tam.

'En zijn tijd is in de war.

Maar morgen wil hij langer praten.

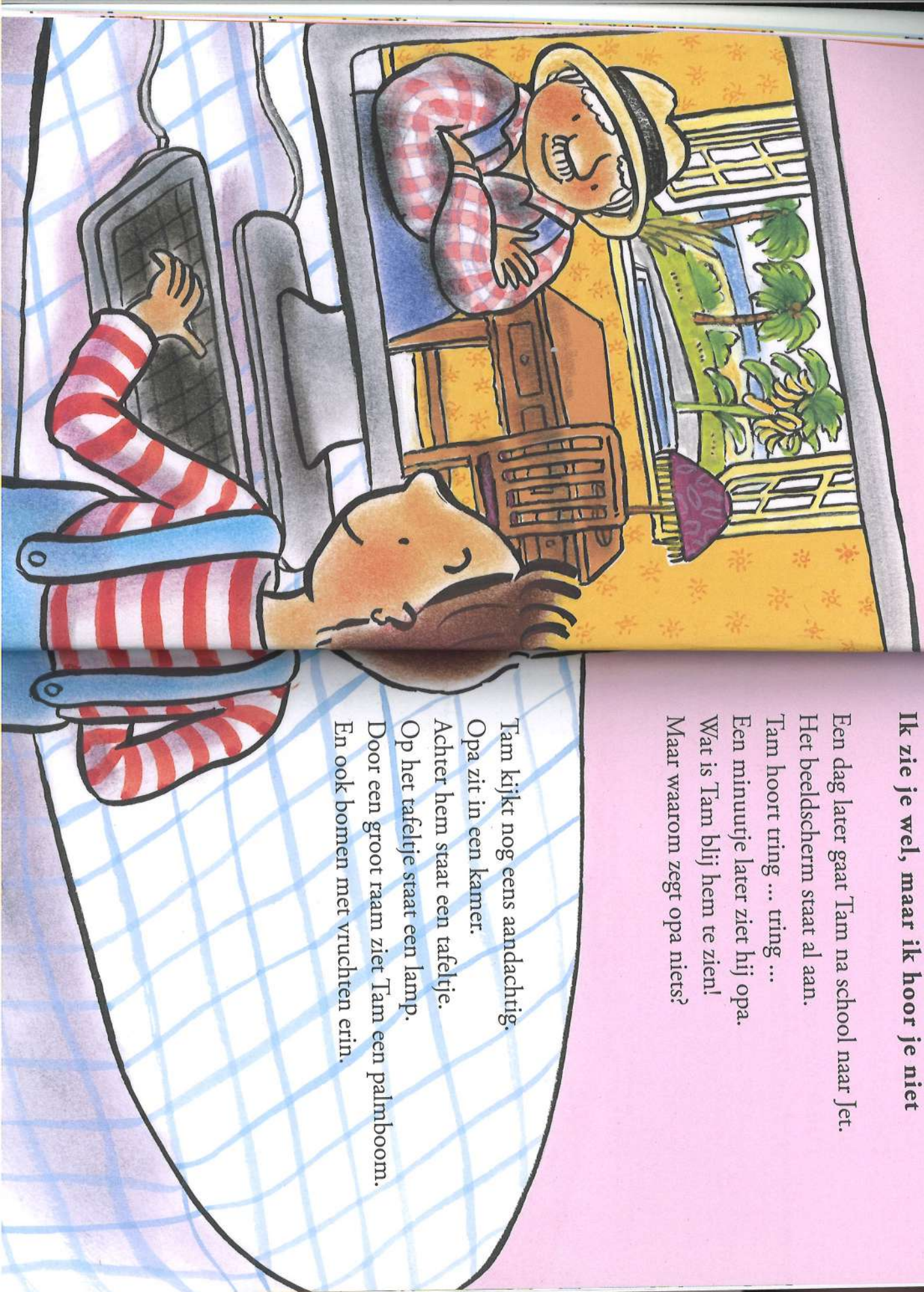
Dan kom ik er vast achter waar hij is.'

Ik zie je wel, maar ik hoor je niet

Een dag later gaat Tam na school naar Jet.
Het beeldscherm staat al aan.
Tam hoort tring ... tring ...
Een minuutje later ziet hij opa.
Wat is Tam blij hem te zien!
Maar waarom zegt opa niets?

Tam kijkt nog eens aandachtig.
Opa zit in een kamer.
Achter hem staat een tafeltje.
Op het tafeltje staat een lamp.
Door een groot raam ziet Tam een palmboom.
En ook bomen met vruchten erin.

'Opa, waar ben je?' vraagt Tam.
De mond van opa beweegt.
Hij wijst naar zijn oren en naar het scherm.
Dan komen er ineens woorden in beeld.

Ik zie je wel, maar ik hoor je niet.

Tam tikt: Ik hoor je wel.

En ik kan je ook goed zien.

Is het leuk daar?

Ik zie een banaan in een boom.

Hoe heet het land waar je bent?

Opa zegt een poosje niets.

Dan komen er meer woorden op het scherm.

Ik ben op een eiland.

De naam van het eiland is Bali.

Het is hier prachtig.

Maar ik raak wel steeds mijn spullen kwijt.

Mijn zakmes en mijn paspoort ...

Tam moet een beetje lachen.

Snel tikt hij een nieuwe zin.

Mis je soms ook je hooortoestel?

Ja, dat ook, schrijft opa terug.

Ik zie je wel, maar ik hoor je niet.

Dan is Tam weer aan de beurt.

Hij schrijft: **Opa, hoe is het daar?**

En opa schrijft: **Let op.**

Tam kijkt naar zijn opa.

Die is druk bezig en laat van alles zien.

Een hoed van stro tegen de felle zon.

Een duikbril en een houten vis met mooie kleuren.

Een beeldje van een dikke man.

Tam schrijft: **Opa, ben jij dat?**

Nee, schrijft opa terug.

Zulke beelden staan hier in alle tempels.

Dan ziet Tam een grappig, klein trommelje.

En hij schrijft: **Opa, sla eens op dat ding.**

Opa geeft een flinke roffel op de trommel.

Wat klinkt dat mooi!

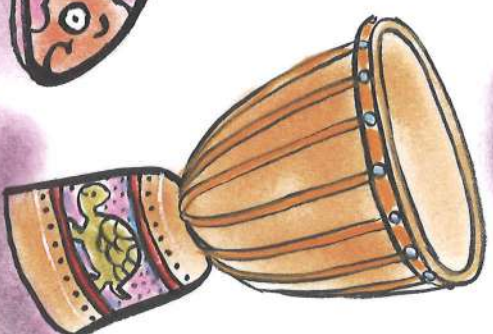
Tam slaat met zijn handen mee in de maat.

Tik, tik, tik, tik, tik.

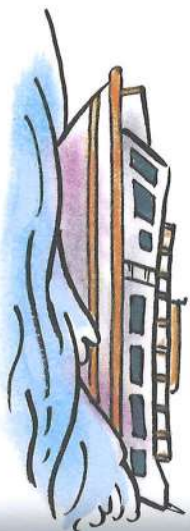
Opa is nog nooit zo ver weg geweest.

Maar de muziek brengt hem heel dichtbij.

Dag opa, tikt Tam en hij zwaait.
Morgen ben ik er niet, schrijft opa.
Ik ga een dagje op pad.

Opa op de boot

Twede dagen later.

'Dag Tam,' zegt oma.

'Goed dat je er bent, want er is post voor je.'

Tam kijkt zoekend om zich heen.

Er is nergens een brief of een pakje te zien.

'Kijk maar op het beeldscherm,' zegt oma.

'Klik maar op de plaatjes.'

Tam ziet een vreemd gebouw.

Een dak met een dak,

met een dak met een dak erop.

'Dat is een tempel,' legt oma uit.

'En kijk: een beeld van de dikke man.'

Tam klikt op een foto van een snelle boot.

Er staat een tekst van opa bij.

Met deze boot ga ik straks naar een eiland.

De naam van het eiland is Lombok.

Samen bekijken Tam, Jet en oma alle plaatjes.
De stranden van Bali en een mooie baai.
Een terrasje op Lombok.
'Het is wel vreemd,' zegt Tam.
'Elke foto is door opa gemaakt.
Maar opa zelf zien we niet.'
'We zien wat opa ziet,' zegt Jet.
'We zien zijn strand, zijn zee en zijn zon.'
'Opa heeft het altijd koud,' zegt Tam.
'Waar hij nu is, is het lekker warm.'

'Arme opa,' zegt Tam.
'Waarom helpen we hem niet?' zegt Jet.
Tam haalt zijn schouders op.
'Ik zou niet weten hoe.'

Tam klikt op de laatste foto.
Er staat nog een tekstje van opa bij.

Morgen ben ik weer in het hotel op Bali.
Zie ik jullie dan?
Horen zal wel niet gaan.
Want er is nog steeds veel zoek.
Ik raak mezelf nog eens kwijt!

Jet en oma zoeken mee

Tam wil graag weten waar zijn opa is.
Samen met Jet zoekt hij op de kaart.
De kaart op het scherm.

Tam tikt: **Lombok.**

Ze zien een eiland in de blauwe zee,
en een vulkaan.

Ze zien wegen en een stad.

'Het lijkt wel of ik opa zie,' zegt Tam.

'Echt?' vraagt Jet verbaasd.

Tam schudt zijn hoofd.

'Nee, het is niet echt.

Maar het lijkt wel zo.

Wij zijn als vogels in de lucht.

En ergens daar onder loopt opa rond.'

Jet tikt: **Bali.**

Ze zien een strand, een zwembad
en een terrasje.

Ting ... ting ... ting ...

'Oma,' roept Jet, 'kun je ons helpen?'

We hebben opa aan de lijn.'

Oma drukt op een toets en opa komt in beeld.

Hij zegt niets.

Er komen wel woorden op het scherm.

Hallo kinderen, daar ben ik weer.

Gisteren was ik op Lombok.

Ik ben zelfs op de vulkaan geweest.

Maar wat kijken jullie sip.

Is er iets aan de hand?

Tam tikt: Dat komt door jou, opa.

Je bent altijd alles kwijt.

We willen graag helpen met zoeken.

Opa tikt: Ja, maar hoe?

Tam tikt: Laat ons eens de hele kamer zien.

Het scherm beweegt langzaam.

De kamer van opa draait rond.

Tam ziet een bed, een kastje en een stoel.

Hij ziet het grote raam, het zwembad

en de palmboom.

Het scherm gaat verder.

Tam ziet een wasbak en een bad.

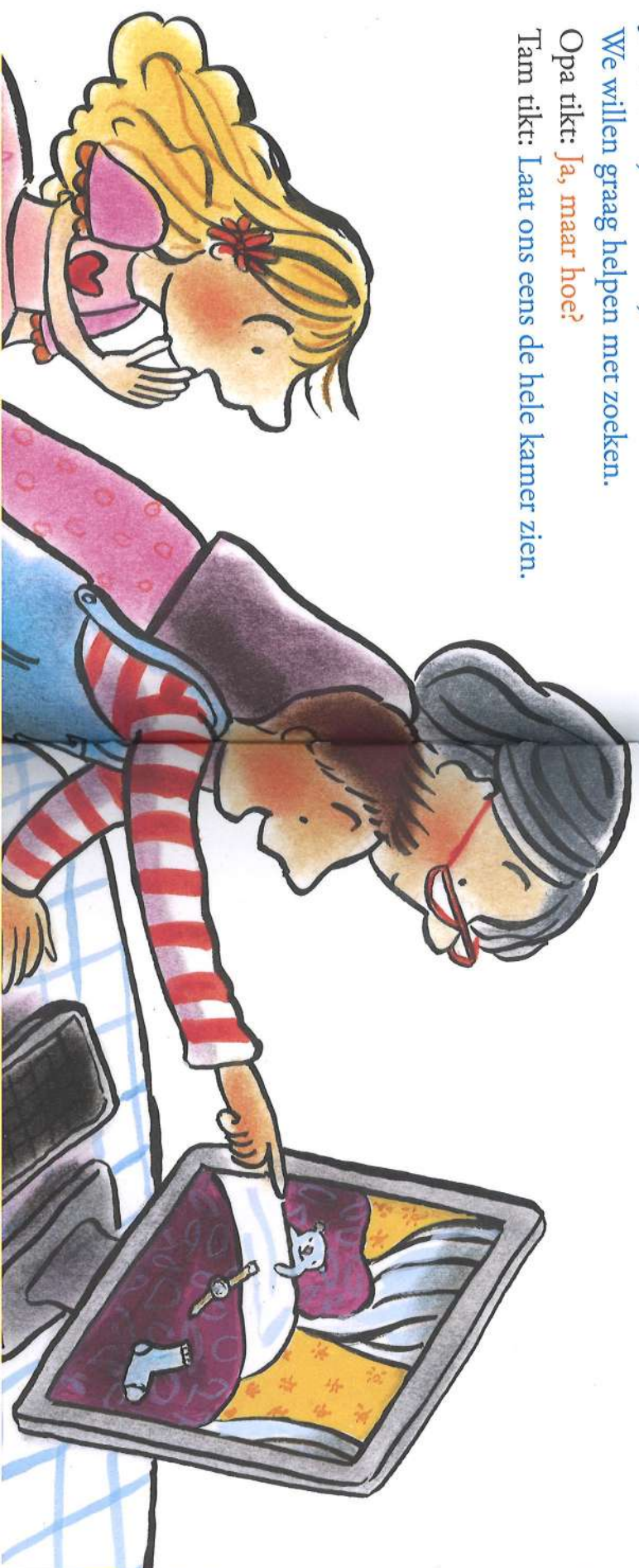
'Zie jij al iets?' vraagt Jet aan Tam.

'Kan ik helpen?' vraagt oma.

'Wat zoeken jullie ook alweer?'

'Een zakmes en een paspoort,' zegt Jet.

'En een hoortoestel,' zegt Tam.

Ze kijken aandachtig rond.
Naast opa, op het kastje, ligt zijn pet.
'Ik weet het, ik weet het!' roept Tam.
Maar opa hoort hem niet.
Snel tikt Tam: Opa, daar naast je!
Kijk eens onder je pet.
Langzaam draait opa zich om.
Opa tilt zijn pet op.
En ja hoor, wat ligt daar?
Een zakmes, een paspoort en een hoortoestel!
Opa klapt vrolijk in zijn handen.
Dan doet hij snel het toestel in zijn oor.

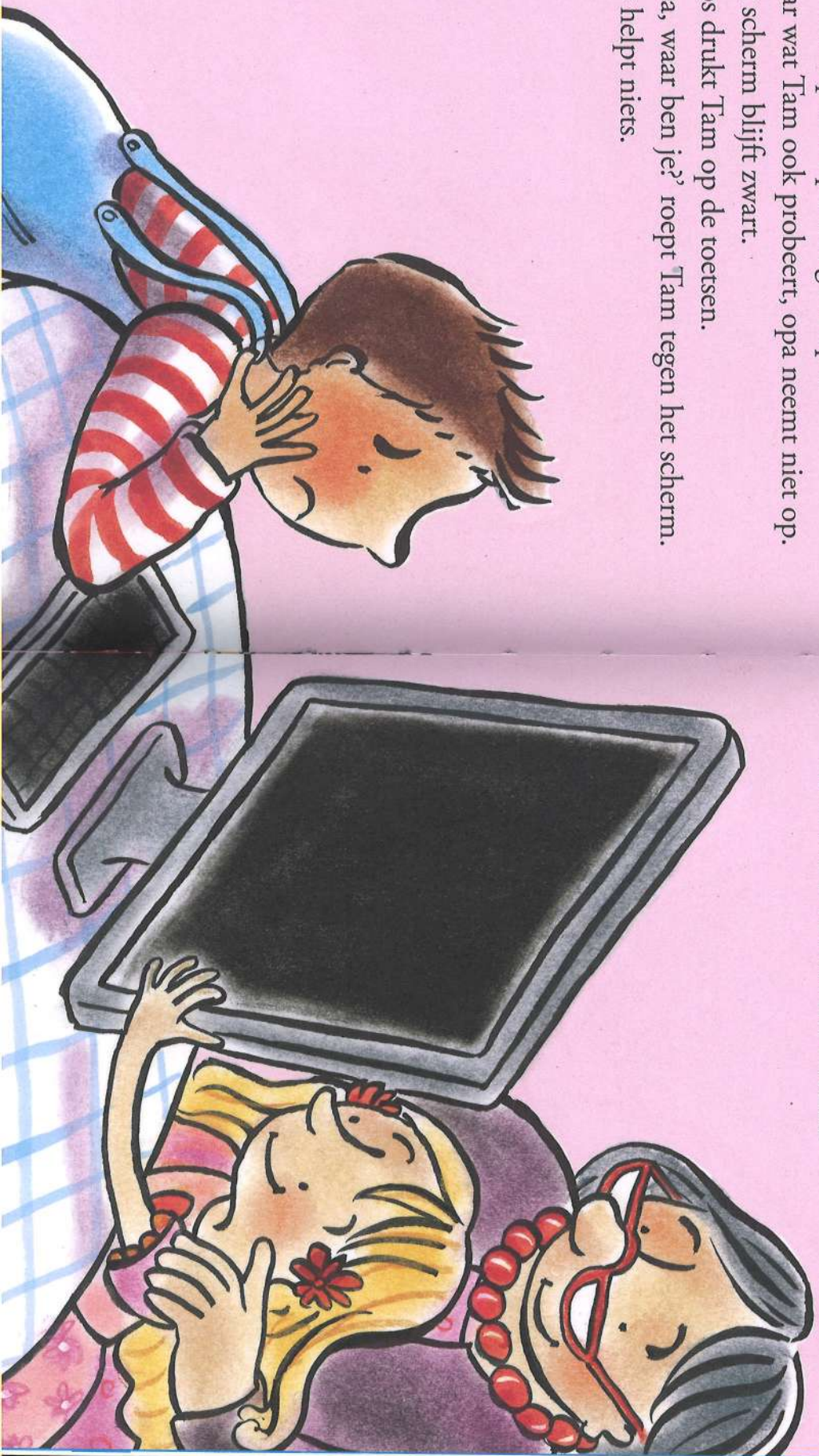
Opa, wanneer ben je weer thuis?
Maar er komt geen antwoord,
want op dat moment gaat het scherm op zwart.
'Niks aan te doen,' zegt oma.
'Morgen bellen we nog eens.'

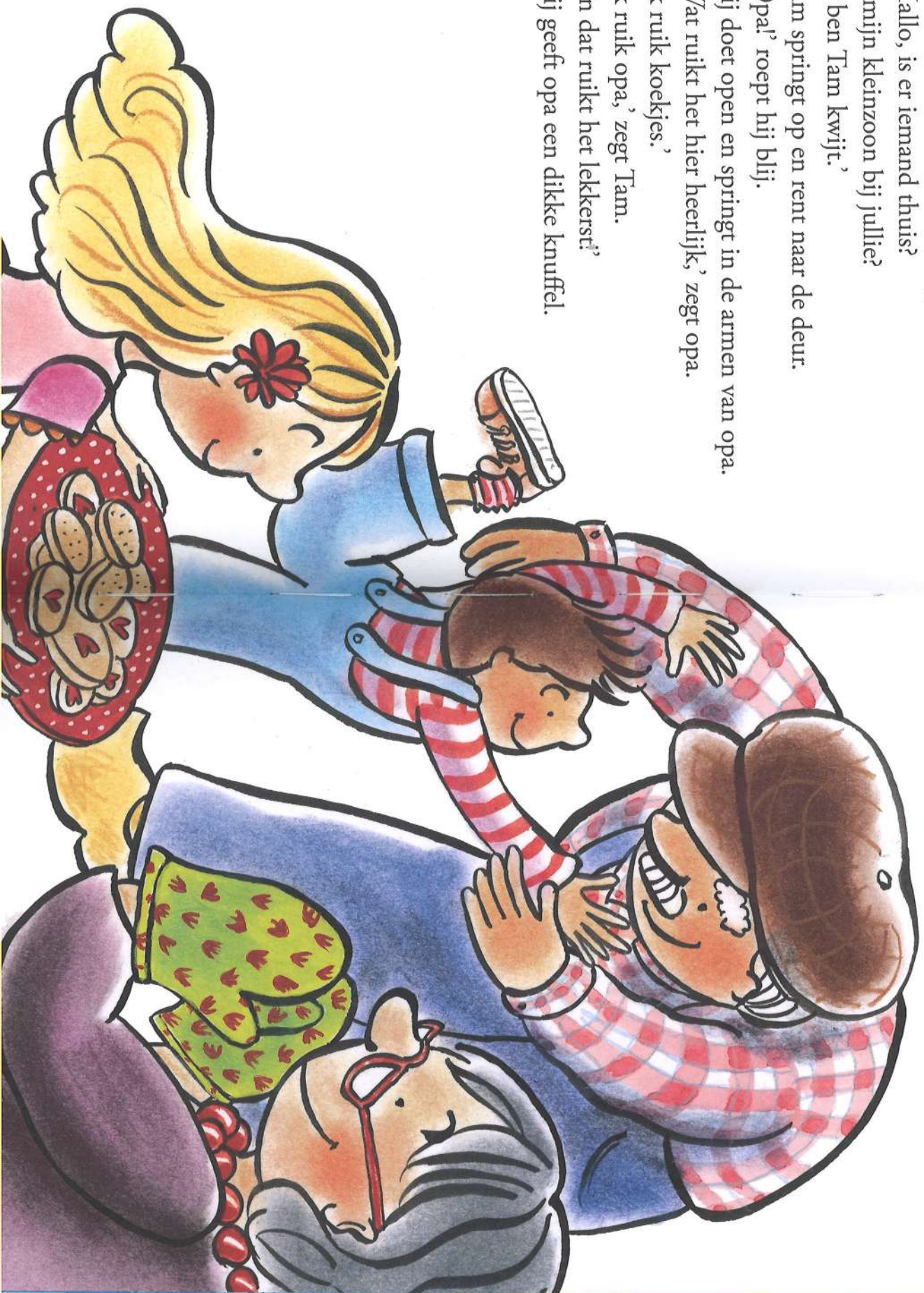
Geen opa te zien

Tam kan niet wachten!
Straks hoort en ziet hij opa.
Alleen ruiken, dat gaat niet.
En een beetje stoeien is er ook niet bij.
Toch is Tam blij.
Liever een platte opa dan geen opa.
Maar wat Tam ook probeert, opa neemt niet op.
Het scherm blijft zwart.
Boos drukt Tam op de toetsen.
'Opa, waar ben je?' roept Tam tegen het scherm.
Het helpt niets.

Een dag later probeert Tam het weer.
Maar opa komt niet in beeld.
'Zullen we een spelletje doen?' vraagt Jet.
'Of willen jullie koekjes bakken?' vraagt oma.
Maar Tam heeft geen trek in koekjes.
Hij mist de geur van scheerzeep.
Hij mist een hand op zijn schouder.
Stil tuurt Tam naar het scherm.

Dan wordt er op de achterdeur geklopt.
Er klinkt een stem door het open raam.
'Hallo, is er iemand thuis?
Is mijn kleinzoon bij jullie?
Ik ben Tam kwijt.'
Tam springt op en rent naar de deur.
'Opa!' roept hij blij.
Hij doet open en springt in de armen van opa.
'Wat ruikt het hier heerlijk,' zegt opa.
'Ik ruik koekjes.'
'Ik ruik opa,' zegt Tam.
'En dat ruikt het lekkerst!'
Hij geeft opa een dikke knuffel.

Oma schenkt thee en sap in.
Opa pakt zijn rugzak uit.
Hij laat plaatjes zien die Tam allang heeft gezien.

Opa vist iets uit zijn tas.
Het is een mooi trommelje voor Tam.
Jet krijgt een houten vis.
'En dit is voor jou,' zegt opa tegen oma.
Ze krijgt het beeldje van de dikke man.
'Al die spullen hebben we gezien,' zegt Tam.
'We wisten waar je was.'

Je was op een prachtig eiland.
En toch was ik je kwijt geraakt.
Ik ben blij dat je ons gevonden hebt.'
'De volgende keer mag je mee,' zegt opa.
'Zonder jou vind ik niets.
Maar ... hebben jullie mijn duikbril ergens
gezien?'
Tam geeft opa een speelse stomp.
'Domme opa,' zegt hij.
'Dat ding ligt vast nog op Bali!'

Zoek, zoek, zoek!

Wat is opa kwijt?

Reist opa met een auto, met een vliegtuig
of met een boot naar Lombok?

Hoe vaak zie je een palmboom?

Welke kleur heeft de pet van Jet?